

internationale handelsrets overensstemmelse med de på UNCTAD I formulerede principper. Sovjetunionen og nogle østeuropæiske lande kritiserede UNCITRAL for alene at beskæftige sig med international privatretlig handelsret og for ikke at have fundet det påkrævet at formulere en definition af international handelsret. Denne kritik vandt ikke genklang i de øvrige grupper.

Chile fulgte sit initiativ fra UNCITRALs første mødesamling op i 6. udvalg med krav om, at behandlingen af international skibsfartslovgivning skulle tillægges prioritet, et ønske, der støttedes af flere udviklingslande og kommunistiske lande bl. a. under henvisning til UNCTAD II's resolution 14 (II) og UNCTAD-styrelsesrådets resolution 46 (VII). Dette krav mødtes med skepsis blandt de vestlige delegationer, dels fordi spørgsmålene om søtransport ikke kunne siges at berøre sagens kerne, dels fordi dette omfattende retsområde allerede behandledes i andre organisationer (Comite Maritime International, de diplomatiske søretskonferencer i Bruxelles og Den intergouvernementale rådgivende Søfartsorganisation).

UNCITRALs beslutning om at lade oprette et register over organisationer virksomme på handelsrettens område og udarbejde et register over tekster til internationale konventioner, kutyper og andre regler inden for handelsretten hilstes med tilfredshed, dog at navnlig østlandene og visse vestlige lande, såsom USA, Frankrig og Canada kritiserede omfanget af de med udarbejdelsen af tekstregistret forbundne udgifter.

III. Resolutionen.

Repræsentanter for UNCITRALs 29 medlemslande søgte at udarbejde et resolutionsforslag, der kunne samle almindelig tilslutning. Vanskelighederne vedrørende skibsfartsspørgsmål løstes ved, at det anbefalede til UNCITRAL at overveje spørgsmålet om at optage international skibsfartslovgivning blandt de prioriterede hovedemner, samtidig med at der i præambelen erindredes om andre organisationers virksomhed på det pågældende område. Vanskelighederne som følge af oprettelsen af tekstregistret løstes ikke fuldtud, idet østlandene og nogle få vestlige lande ikke kunne tilslutte sig flertallets formulering, hvorefter forslaget om

at oprette det nævnte register godkendtes i princippet (operative paragraf 4), og generalsekretæren bemyndigedes til at oprette registret i overensstemmelse med UNCITRALs yderligere direktiver (operative paragraf 5).

Resolutionen godkender i øvrigt UNCITRALs beretning og arbejdsprogram og oprettelsen af et register over beslægtede organisationer samt anbefaler til UNCITRAL at fortsætte arbejdet med de opstillede tre hovedemner, at overveje mulighederne for uddannelse og bistand inden for den internationale handels områdene, at holde arbejdsprogrammet under stadigt opsyn under hensyntagen til alle folkeslags, og navnlig udviklingslandenes interesse i en videre udvikling af den internationale handel, og at overveje veje og midler til at fremme samarbejdet med beslægtede organisationer.

Resolutionen blev vedtaget af 6. udvalg den 14. december 1968 med stemmetallene 77-0-2 (Canada, Kina). Operative paragraf 4 vedtoges med stemmemønstret 70-1 (Kina)-8 (visse østeuropæiske lande og Frankrig) og operative paragraf 5 med tallene 60-4 (Australien, Canada, Kina, USA)—16 (bl. a. alle østeuropæiske lande, Frankrig, Irland, Israel, Italien). De negative og blanke stemmer skyldtes vedkommende landes kritik af udgifterne ved udarbejdelsen af tekstregistret, bortset fra Kinas stemmeafgivning, der skyldtes utilfredshed med, at registret ikke vil blive udgivet på kinesisk.

Plenarforsamlingen vedtog den 18. december 1968 resolutionen (res. 2421) med stemmetallene 86-0-2 (Canada og Kina).

6. udvalgs beretning: A/7408.

FNs bistandsprogram vedrørende undervisningen, studiet, udbredelsen og en videre anerkendelse af folkeretten.

(Dagsordenens punkt 89).

6. udvalg behandlede ovennævnte dagsordenspunkt på to møder den 14. og 17. december 1968. De få repræsentanter, der tog ordet, udtrykte alle anerkendelse af de i generalsekretærens beretning omhandlede bestræbelser på at ophjælpe og samordne staters og internationale organisationers indsats til fremme af folkeretten. Der var